

освітнього потенціалу стало одним з головних чинників різкого зниження продуктивності праці в Україні в цілому і Кіровоградській області зокрема.

Ще одним важливим чинником, що негативно впливає на розвиток людського потенціалу, є низький рівень заробітної плати. Так, в Кіровоградській області рівень середньомісячної заробітної плати протягом тривалого часу є нижчим за середньоукраїнські показники. Станом на початок 2014 р. вона була на 20% нижчою і становила 2608 грн (приблизно 326 доларів США).

Таким чином, сучасний рівень розвитку людського потенціалу Кіровоградської області характеризують такі тенденції: – знижується загальна чисельність постійного населення регіону; – зменшується чисельність економічно активного населення; – скорочується частка населення працездатного віку; – соціальне самопочуття населення залишається досить низьким. Отже, названі тенденції не відповідають сучасним потребам соціально-економічного розвитку регіону, який вимагає значної кількості висококваліфікованих, мотивованих до активної трудової діяльності працівників.

Література

1. В Україні погіршився індекс людського потенціалу / Репортер. 2014. – 29 липня. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://report.if.ua/lyudy/v-ukrayini-pogirshyvsvya-indeks-lyudskogo-potencialu/>

2. Статистичний щорічник Кіровоградської області за 2013 рік. – Державна служба статистики України. Головне управління статистики у Кіровоградській області. – 2014. – 496 с.

Ткачук О.В., к.е.н., доцент, Кіровоградський національний технічний університет,
м. Кіровоград

Рябоволик Т.Ф., асистент, Кіровоградський національний технічний університет,
м. Кіровоград

ВАЖЕЛІ ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ В ІННОВАЦІЙНОМУ СЕКТОРІ ЕКОНОМІКИ

Державне регулювання зайнятості населення є одним з найважливіших чинників забезпечення стійкого економічного зростання України, адже розвиток економіки держави визначається наявними людськими ресурсами, їх здібністю до ефективної праці, а також наявністю умов для її здійснення. Соціально-економічні процеси розвитку суспільства та якісні структурні зрушення в національній економіці визначають тенденції зайнятості населення в інноваційному секторі економіки, яка, по-суті, виступає індикатором останніх.

Результати інноваційних процесів залежать від інноваційної

спроможності суспільства, певних його структур, тобто від потужності їх інноваційного потенціалу. При цьому інноваційна діяльність працівників з вищою освітою, зокрема організація та практичне впровадження ними такої діяльності є визначальними чинниками побудови інноваційної моделі вітчизняної економіки та трансформаційного переходу до такого типу економіки, де головними економічними ресурсами стануть знання та інформація [1, с.217].

Вдосконалення механізму державного регулювання зайнятості населення в інноваційному секторі економіки України є можливим на основі запровадження та активізації використання таких важелів, як:

- інформаційні (паспортизація інноваційного потенціалу суб'єктів господарювання, вдосконалення статистичної бази досліджень, моніторинг стану зайнятості, створення баз даних інновацій і трансферу технологій);

- правові (вдосконалення вітчизняної законодавчої бази та гармонізація її з правовими нормами європейського економічного простору);

- адміністративні (розроблення єдиної структури планів і програм інноваційного розвитку для регіонів країни, затвердження сучасних критеріїв, підходів і методики оцінки ефективності інноваційних проектів згідно з міжнародними стандартами та спрощення процедури їх конкурсного відбору, вдосконалення критеріїв державного замовлення на розроблення новітніх технологій, підготовку наукових і науково-педагогічних кадрів за галузями наук, кадрів в системі професійної освіти для сфер інноваційної діяльності);

- організаційно-економічні (пряме інвестування інноваційних проектів, пільгове кредитування інноваційних проектів державними банками, надання фінансових гарантій по кредитах комерційних банків на інноваційні проекти, прискорена амортизація основного капіталу інноваційних підприємств, розвиток інноваційної інфраструктури, державно-приватного партнерства в сфері науки та інновацій, зростання ролі середнього і малого бізнесу в інноваційних процесах, інтенсифікація науково-технічної співпраці між освітніми, науковими, державними установами та реальним сектором економіки, забезпечення комерціалізації наукових результатів, розширення міжнародного співробітництва в сфері наукової та інноваційної діяльності, підвищення мобільності науково-технічних кадрів на національному та міжнародному рівні, залучення молодих наукових кадрів до сфер освіти і науки, надання грантів на проведення НДДКР ученим, винахідникам та ін., підвищення інноваційної та інформаційної культури, розширення доступу до сучасних інформаційно-комунікаційних зайнятого населення).

- податкові (податкові канікули для новостворених малих та середніх інноваційних підприємств, податковий кредит та податкова знижка, списання на витрати частини вартості основних фондів для інноваційної діяльності відразу після їх придбання, виключення із бази оподаткування витрат на професійний розвиток кадрів у сфері здійснення інноваційної діяльності та ін.

Паспортизація інноваційного потенціалу являє собою системау дій з виявлення, фіксування й аналізу зовнішніх та внутрішніх передумов для інноваційного розвитку окремих суб'єктів підприємницької діяльності, галузей, територій за допомогою техніко-економічних показників, даних та відомостей соціологічних і експертних опитувань. Залежно від результатів паспортизації повинні обиратися відповідні базові антикризові стратегії, які й визначатимуть ступінь державного регуляторного втручання у розвиток інноваційної діяльності таких суб'єктів економічної діяльності у цілому та стимулювання зайнятості населення в інноваційній сфері, зокрема.

Спостереження у реальному часі за механізмом державного регулювання зайнятості населення в інноваційному секторі національної економіки, комплексна оцінка інвестиційного потенціалу і прийняття на основі цього обґрунтованих управлінських рішень можливе завдяки організації якісної системи моніторингу. Він являє собою комплекс спостережень та досліджень, які визначають зміни в зайнятості, безробітті та інших аспектах ринку праці, зокрема і в інноваційній його складовій.

Отже, в сучасних умовах політико-економічної нестабільності необхідними є: по-перше, збереження і захист інтелектуального потенціалу фахівців, що зайняті чи можуть бути залучені до процесу інноваційної праці у короткостроковий період; по-друге, реструктуризація зайнятості населення в інноваційному секторі на етапі стабілізації економіки країни; по-третє, суттєве розширення й стимулювання зайнятості населення на етапі прискореного інноваційного розвитку вітчизняної економіки.

Література

1. Левченко О.М. Професіональний потенціал: регуляторні механізми інноваційного розвитку: [Монографія] / О.М. Левченко. – Кіровоград: КОД, 2009. – 375 с.

Чернушкіна О.О., к.е.н., доцент, Хмельницький національний університет,
м. Хмельницький

МОТИВАЦІЙНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Успішне функціонування підприємств та інших соціо-економічних структур значною мірою залежить від рівня професіоналізму, компетентності керівника, його здатності координувати зусилля працівників у процесі трудової взаємодії, спрямовувати їх на досягнення спільних цілей. Незалежно від суспільно-політичного ладу залишатимуться актуальними проблеми мотивації управлінського персоналу підприємства. Від ефективності мотиваційної політики підприємства залежить не тільки підвищення соціальної і творчої активності конкретного працівника, але і кінцеві результати діяльності організацій різних організаційно-правових форм власності, різних видів економічної діяльності.